

Али-Когиа разказалъ случката. Търгорецътъ почналъ пакъ да се кълне, но момчето го прекъснало и поискало да види делвата. Отхлупили делвата, вкусили отъ маслинитѣ и повикали двама познавачи. Тѣ опитали маслинитѣ и ги намѣрили тазгодишни. Момчето рекло, че по думитѣ на Али-Когиа — тѣ ще да сж седемгодишни, но продавачитѣ казали, че който маслинарь и да попитатъ, все ще имъ каже това, що казватъ тѣ: маслини не траятъ повече отъ две години. Като разбралъ, че сж го уловили въ лъжа и кражба, търговецътъ зиналъ да се защити, но детето му казало да мълчи. Сетне се обърнало къмъ самия царъ и му рекло: „Царю честити, това вече не е игра. Ти трѣбва да осждишъ виновника. Това не е моя работа. Снощи го направихъ на смѣхъ.“

Всички разбрали, че търговецътъ е виновенъ. Царътъ го осждилъ най-строго. На сждията рекълъ: „Видѣ ли, какъ се сжди? Научи се отъ това дете да бждешъ другъ пжтъ справедливъ, а не да оправдавашъ виновниците!“ А момчето цѣлуналъ и заповѣдалъ да му дадатъ сто жълтици, като награда за справедливия сждъ.

Преразказа Николай Райновъ

НА ПЖТЪ ЗА СЕЛО

ПИСМО ОТЪ ПАТИЛАНЧА ДО СМѢХУРКА

Драги ми Смѣхурко,

Два месеца съ баба на село лѣтувахъ. И тамъ много патихъ, но весело бѣше и си отлудувахъ. Всичко ще ти пиша. Днеска ще захвана и ще ти разкажа, какъ пренесохъ въ село баба Цоцолана.

Съседътъ Захари докара колата съ сивото магаре и на баба рече: — Бабо Цоцолано, ето ти колата. Азъ работа имамъ. Но Патиланъ лесно ще те натовари. Ще